

KATALOG

NAKLADATELSTVÍ MARATON

2020–2022

maraton

nakladatelství, s. r. o.

Koněvova 1107/54
130 00 Praha 3 – Žižkov

emaraton.cz

maraton@emaraton.cz

facebook.com/Nakladatelstvi.Maraton/

ÚVODEM

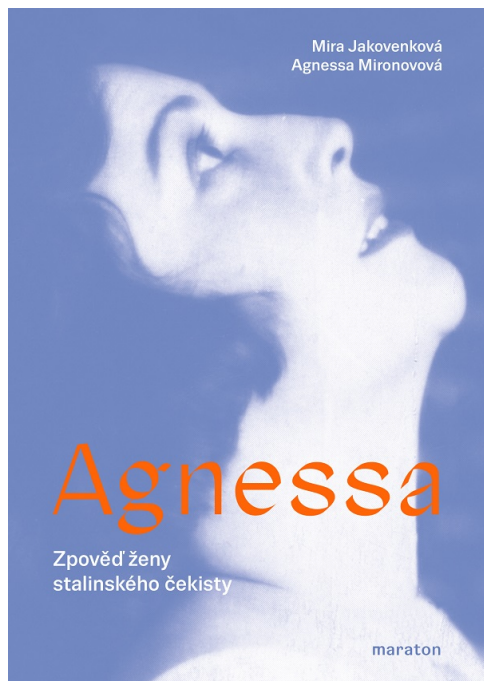
Naše nakladatelství vzniklo na počátku roku 2020. Dá se říci, že jsme si „lepší“ dobu nemohli vybrat, ale o koronakrizi samozřejmě nikdo nemohl nic tušit. Všechny potíže, kterým musí nové nakladatelství čelit, virus znásobil, avšak když už jsme začali, nechtěli jsme se a nechceme vzdát.

Naše produkce je určena širokému publiku se všeobecným rozhledem a vždy by mělo jít o kvalitní a čtivou beletrii i nonfiction, bez podbízivosti i bez úzké specializace či vysoké odbornosti. Podle nás jsou knihy „především ke čtení“, to znamená, že by měly přinášet jednak čtenářský zážitek, jednak poznání, ať už minulosti či závažných politických a civilizačních problémů přítomnosti. Proto se mj. chceme zaměřovat na historiografii a přístupně psané práce z oblasti politologie a dalších společenských věd. V oblasti beletrie pak chceme uvádět v češtině současnou cizojazyčnou prózu autorů, kteří jsou u nás málo známí, anebo vůbec neznámí, avšak disponují vysokou literární kvalitou a mají co říct k problémům současného světa a člověka. Vedle toho – v edici Světoví klasici – v nových výběrech a překladech budeme přinášet také známá i méně známá díla géníů světové literatury posledních staletí. O všech připravovaných titulech se lze podrobněji dočíst v našem edičním plánu.

Tento katalog obsahuje dvacet titulů z oblasti zahraniční a domácí beletrie i nonfiction, které jsme vydali do října 2022. Naším nejúspěšnějším titulem je prozatím kniha *Agnessa. Zpověď ženy stalinského čekisty*, která podává autentické a nesmírně působivé svědectví o Rusku a stalinismu a zároveň má z literárního hlediska i z hlediska životních osudů vypravěčky parametry velkého románu.

Věříme, že i další tituly Maratonu jsou a budou přínosné a že čtenáři našim knihám zachovají přízeň.

Richard Štencel
šéfredaktor

Mira Jakovenková,
Agnessa Mironovová

Agnessa

Zpověď ženy stalinského čekisty

(Přeložila Kateřina Šimová)

Vzpomínky Agnessy Mironovové, které podle jejího vyprávění zaznamenala orální historička Mira Jakovenková, poprvé otevírají dveře do pokojů a salonů Stalinových katů, nejvýše postavených důstojníků sovětské tajné policie během čistek ve třicátých a čtyřicátých letech. Kniha přináší mimořádné svědectví manželky ambiciózního příslušníka NKVD Sergeje Mironova, která se díky extrémně rychlé

a úspěšné kariéře svého muže dostala na samý vrchol stalinské společenské smetánky a po jeho popravě sama později prošla vězením NKVD a gulagem. Agnessa s krajní upřímností vypráví o svém životě plném prudkých zlomů, aniž čehokoliv lituje. Bez obalu vzpomíná na světlé a šťastné dny svého mládí, luxusní život, krásné šaty a okázalé nicnedělání, kterému se oddávala v době, kdy miliony lidí umíraly hladem.

Nejednoznačná vypravěčka, kterou v těchto vzpomínkách objevujeme, je mimořádnou postavou, okouzující a odpudivou zároveň. Její vzpomínky nejsou jen zajímavým životopisem; podobají se působivému románu, který zprostředkovává mnohem více než jakýkoliv archivní dokument: každodenní život, lidské charaktery a mytologii období, které se stalo nejstrašnějším a nejkrvavějším v moderních ruských dějinách.

Kniha je vybavena vysvětlujícími poznámkami a doslovem ruské historičky Iriny Ščerbakovové.

Autor	Mira Jakovenková, Agnessa Mironovová
Originální název	Агнесса. Исповедь жены сталинского чекиста
Překladatelka	Kateřina Šimová
Doslov	Irina Ščerbakovová
Počet stran	262 + 26 stran fotografií
Datum vydání	březen 2021
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	1.
ISBN	978-80-907771-0-1
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	328 Kč, e-kniha 168 Kč

Mira Jakovenková (1917–2005)

pocházela z rodiny ukrajinské inteligence zasažené represemi třicátých a čtyřicátých let. Od druhé poloviny padesátých let se snažila o rehabilitaci svých příbuzných, a strávila proto celé hodiny ve frontách na prokuratuře, u nejvyššího soudu a vojenského tribunálu. Správně usoudila, že tajné stalinské archivy nebudou jen tak otevřeny. Začala si proto povídat s bývalými vězni gulagu, kteří spolu s ní čekali na slyšení, a zapisovat příběhy, které byli ochotni vyprávět. Zaznamenané vyprávění Agnessy Mironovové je vrcholem jejího dlouholetého úsilí o zachycení živé historické paměti.

Agnessa Mironovová (1903–1982)

se narodila v Majkopu na severním úpatí Kavkazu. Po otci měla řecké kořeny. Během dospívání za občanské války byla svědkem krvavých střetů bělogvardějců s rudými. S prvním mužem, příslušníkem Rudé armády Zarnickým, se odstěhovala do Rostova, kde se setkala s důstojníkem Čeky Sergejem Mironovem. Ten se stal jejím druhým manželem a osudovou láskou jejího života. Třicátá léta po jeho boku prožila ve štěstí a přepychu. Následovalo Mironovovo zatčení a Agnessu později čekalo pět let v trestaneckém táboře. Po Mironovově popravě se Agnessa vdala za jeho bratrance, redaktora a filmaře Michaila Korola. Od druhé poloviny padesátých let opakovaně a neúspěšně usilovala o Mironovovu rehabilitaci.

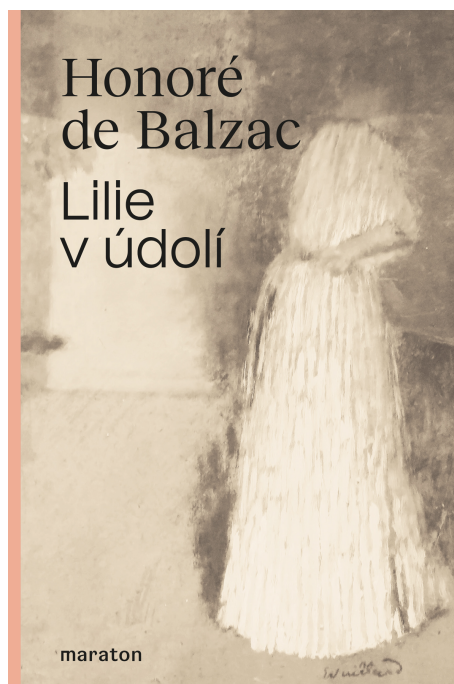
O knize mj. napsali:

Ve stopách Agnessy se dostáváme z kremelské novoroční recepce, na které je přítomen sám Stalin, do pochodu vězňů ledovou kazašskou stepí; z bývalé vily generálního gubernátora v Novosibirsku do moskevské komunálky; ze salonního vagonu náčelníka NKVD do cely lubjanské věznice. ... Agnessa se nebojí své minulosti. ... Ne každý tak jako ona považoval za důležité vyprávět o stalinské době, nebát se a nemlčet.

Irina Ščerbakovová, Memorial

Existuje mnoho kvalitních prací o trýznivých osudech Stalinových obětí. Tato kniha je ovšem výjimečná. Její hrdinka, krásná, koketní a milující manželka jednoho z šéfů Stalinovy tajné policie, zavírala oči před vražednou prací svého muže. Její svědectví dává nahlédnout do násilnického světa bratříčkování, podrazů a intrik, charakteristických pro stalinistickou elitu, do světa, v němž se každý bál, že brzy dojde i na něj. Je to však právě její spoluúčast na stalinském světě, jakož i fakt, že je velmi nedokonalou hrdinkou, co činí její vyprávění tak působivým.

S. A. Smith, All Souls College, Oxford

Honoré de Balzac

Lilie v údolí

(Přeložila Drahoslava Janderová)

Na rozdíl od mnoha jiných Balzacových románů, v nichž autor vystupuje jako kritik společenských, politických či morálních poměrů své doby, *Lilie v údolí* je zasvěcena soukromé tematice, vztahu mezi mužem a ženou, a v tomto smyslu je nadčasová.

Vypravěč nejprve líčí své chmurné dětství, kdy trpěl tím, že byl od malička dán na výchovu mimo rodinu, cítil se nemilovaný, v dospívání pak pokořovaný chudobou a bezútěšně toužící po citu a ženě.

Jednoho dne se tento už dvacetiletý chlapec, citově ani fyzicky ještě nerozvinutý, octne na venkovské slavnosti, potká tam ženu, v níž se mu náhle zpředmětní všechny dosavadní touhy a v náhlém pominutí smyslů ji políbí na nahá ramena.

Od této chvíle se odvíjí příběh osudové lásky mezi Félixem a vdanou paní de Mortsaufovou, která trpí v nešťastném manželství s tyranským a labilním starcem. V peripetiích jejího vztahu s Félixem, plného zklamání a nadějí, odříkání i narůstající intimity, projevuje Balzac velké mistrovství. Nečekaně ironický závěr pak podtrhuje mimořádnou působivost díla, ve kterém vzdal autor hold první ženě svého života, paní de Berny.

Česky vychází román po téměř pětadvaceti letech jako první svazek edice Světoví klasici, která přináší známá i méně známá díla génů světové literatury posledních staletí.

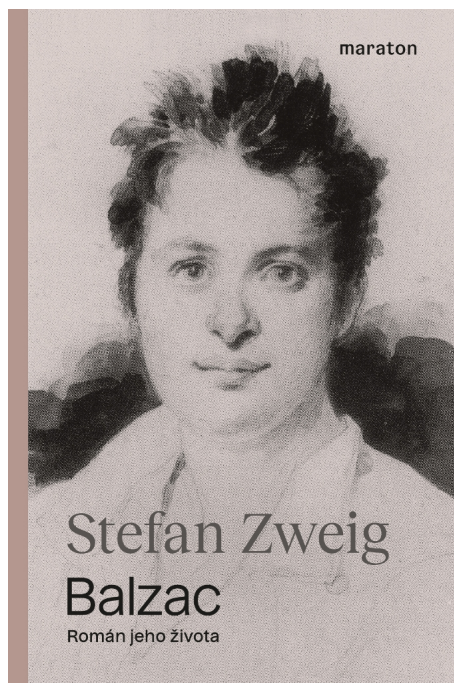
Autor	Honoré de Balzac
Originální název	Le Lys dans la vallée
Překladatelka	Drahoslava Janderová
Edice	1. svazek edice Světoví klasici
Počet stran	312
Datum vydání	prosinec 2020
Číslo vydání	1. v Maratonu, 2. v českém jazyce
Číslo publikace	2.
ISBN	978-80-907771-1-8
Vazba	pevná bez přebalu
Cena	348 Kč, e-kniha 144 Kč

Honoré de Balzac (1799–1850)

byl francouzský spisovatel, tvůrce rozsáhlého prozaického cyklu, který nazval *Lidská komedie*. Téměř devadesát románů, novel a povídek tohoto cyklu si klade za cíl zobrazit v celé šíři společnost, v níž autor žil, i vnitřní emocionální a duchovní svět jednotlivce. Jako demiurg se Balzac snažil stvořit dokonalé dílo, které zaujme básníky, filozofy i masy.

Sám Balzac byl nespoutaným živlem. Na spisovatelskou dráhu se dal přes odpor rodiny, která pro něj plánovala kariéru notáře, a v prvních letech se živil psaním anonymních brakových románů v romantickém duchu. Celý život se krom toho věnoval různým pochybným podnikatelským aktivitám, a protože miloval přepych, jeho dluhy neustále narůstaly. Kvůli hektickému životnímu tempu umírá v pouhých padesáti letech a je fascinující, jak rozsáhlé dílo dokázal za tak krátkou dobu vytvořit.

Stefan Zweig

Balzac

Román jeho života

(Přeložila Jaroslava Vobrubová-Koutecká)

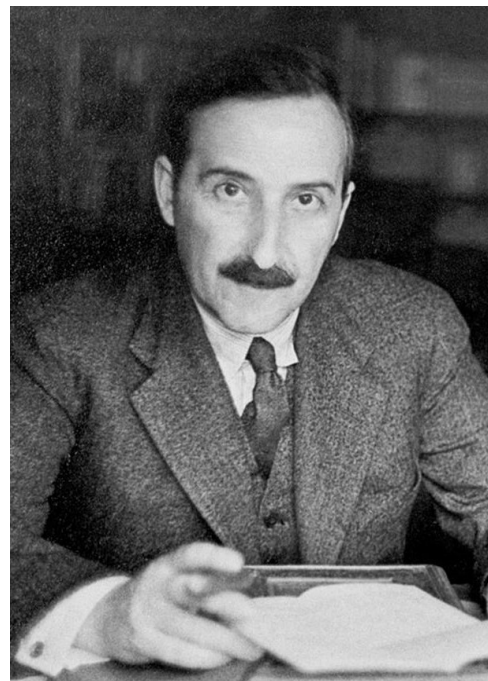
Románová biografie, na které Zweig pracoval více než deset posledních let svého života, měla být jeho *magnum opus*. Dílo nestačil podle svých představ dokončit, avšak v ucelené podobě ho vydal v roce 1946 Zweigův přítel, spisovatel Richard Friedenthal. A ukázalo se, že vskutku jde o Zweigovo stěžejní dílo, neboť jeho balzacovská monografie má sama parametry velkého románu.

Zweig Balzaca portrétuje s psychologickou přesvědčivostí, často v pozoruhodných protikladech, nejednoznačně a mnohdy ne zcela lichotivě. Má pochopení zejména pro jeho tvůrčí genialitu, nezměrnou vůli a pracovitost, vidí však i řadu lidských slabostí, občas směšných či kuriózních. Prokazuje také, že je velkým znalcem Balzacova rozsáhlého literárního díla. Zweigovo vysoce působivé líčení, jeho mnohdy mistrovské formulace a pronikavé metafory způsobují, že četba biografie je mimořádným zážitkem. Je zjevné, že do své práce vložil Zweig velmi mnoho studia, energie, empatie a toho nejlepšího ze svého talentu. Kdo si tuto působivou biografii, toto hluboké umělecké dílo přečte, bude jím zasažen.

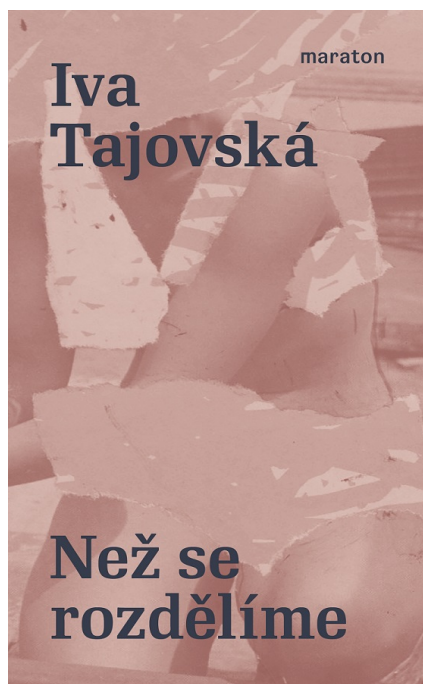
Práce vychází česky po téměř pětáctyřiceti letech jako doplněk k novému výboru toho nejlepšího z Balzacovy tvorby, který vychází v edici Světové klasici.

Autor	Stefan Zweig
Originální název	Balzac
Překladatelka	Jaroslava Vobrubová-Koutecká
Doslov	Richard Friedenthal
Edice	2. svazek edice Světové klasici
Počet stran	424 str. + 24 str. obrazové přílohy
Datum vydání	prosinec 2020
Číslo vydání	1. v Maratonu, 4. v českém jazyce
Číslo publikace	3.
ISBN	978-80-907771-2-5
Vazba	pevná bez přebalu
Cena	448 Kč, e-kniha 188 Kč

Stefan Zweig (1881–1942)

byl rakouský romanopisec a autor mnoha životopisů historických osobností. Pocházel z bohaté vídeňské židovské rodiny. Studoval na univerzitě ve Vídni a v Berlíně (germanistika, romanistika, filozofie). Už od dětství se zajímal o životy slavných a svou vlastní tvorbu započal v roce 1901 sbírkou *Stříbrné struny*. Hodně cestoval, navštívil Afriku, Ameriku a Indii. V průběhu první světové války se živil prací ve válečném archivu a seznámil se se skupinou spisovatelů (James Joyce, Hermann Hesse, Romain Rolland a další), s níž se pokoušel o mírové řešení války. První světová válka měla na něho velký vliv, vyšel z ní jako oddaný humanista. Těsně před jejím koncem dokončil úspěšné biblické drama *Jeremiáš* (1917). Dále vydal např. novely *Amok* (1922) či *Zmatení citů* (1927). Do němčiny překládal poezii Charlese Baudelaira, Paula Verlaina, Émila Verhaerena. Roku 1919 se přestěhoval do Salcburku, jeho dům se stal místem setkávání předních osobností evropské kultury. Před nacismem uprchl Zweig do Velké Británie, později do USA a nakonec, v roce 1940, do brazilského Petropolisu. Tam, zdeptán zprávami o běsnění nacistů, ukončil spolu se svou ženou život sebevraždou.

Iva Tajovská **Než se rozdělíme**

Nový román oblíbené spisovatelky vypráví o mezilidských vztazích a stavu světa na sklonku minulého tisíciletí. Mapuje vzájemně propojené osudy několika rodin v Československu a na Balkáně během devadesátých let, která přinesla nejen pád komunismu a konec studené války, ale také rozpad států i rodin a nové ozbrojené střety.

Starý fotograf cestuje se svým mladým žákem po středozezemním pobřeží a vrací se na místa, která v minulosti poznamenala jeho osud. Dva přátelé spolu se srbskou tlumočnicí pátrají v Srbsku po zanedbaných pomnících padlých českých vojáků. Rozdělení

Československa a zpřístupnění archivů StB naruší vztahy ve dvou rodinách, které musí znovu hledat cestu k sobě. A v bombardovaném Bělehradu se mladá žena připravuje na narození svého prvního dítěte...

Iva Tajovská se dotýká témat lidskosti a empatie, po nichž člověk přirozeně touží i v těch nejtěžších dobách. Její silná a přímočará próza proniká svým hrdinům hluboko do svědomí, ale zároveň přináší naději – ta se ukrývá v samotných lidech, v dětech, které, pokud budou dostatečně milovány, mohou najít cestu, jak otevřené rány scelit.

Autor	Iva Tajovská
Počet stran	240
Datum vydání	březen 2021
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	4.
ISBN	978-80-907771-4-9
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	268 Kč, e-kniha 138 Kč

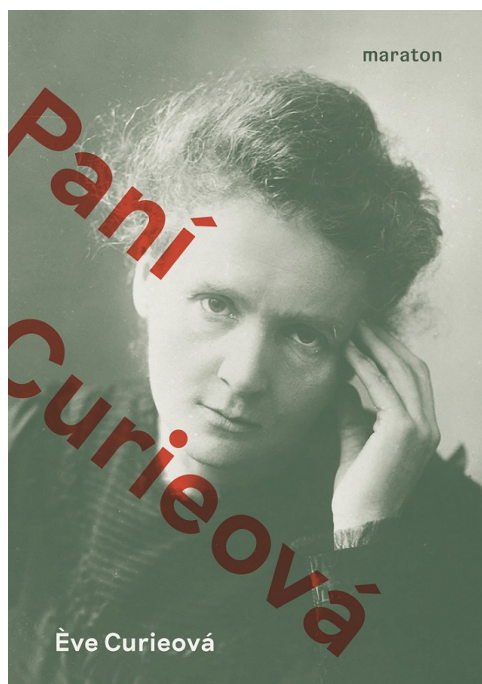
Iva Tajovská (1959)

debutovala v roce 2006 souborem novel *Jepičí hvězdy*. Podle novely *Archiv* natočila v roce 2009 Česká televize stejnojmenný film. Následovalo sedm úspěšných románů a povídkových souborů, mezi nimi knihy *Matky matek* (2007), *Jarmark obnažených duší* (2010) nebo *Podlaha z trávy, strop z hvězd* (2016).

Ve volné sérii románů *Odpust', že jsem se vrátil* (2018) a *Hořící nebe* (2019) se autorka zaměřila na osudy obyvatel Pardubicka zasažených dvěma světovými válkami. K napsání příběhů ji inspirovalo osobní setkání se ženou, která zažila bombardování města a událost ji poznamenala na celý život.

Iva Tajovská čerpá z toho, co je jí blízké. Osudy jejích postav jsou silné ve své syrovosti, za nenápadnou každodenností jejich životů se skrývají skutečná lidská dramata. Autorka je podává s empatií, ale nikoliv nekriticky, a její prózy jsou proto autentické a prosté zjednodušujících zkratk.

Ève Curieová **Paní Curieová**

(Přeložila Eva Sgallová, vypuštěné pasáže přeložila Nina Hřidelová)

Proslulá biografie o ženě, jejíž jméno každý zná, ženě s nesmírným talentem a zaujetím pro vědu, které se podařilo nejen proniknout do oboru vyhrazeného do té doby jen mužům, ale také v něm mimořádně vyniknout a přinést světu zásadní vědecké objevy.

Marie Skłodowska byla vlastenecky cítící Polka, ale touha po vzdělání ji zavedla do Francie, kde ve čtyřiaadvaceti letech v roce 1891 složila jako vůbec první žena přijímací zkoušky na fakultu fyziky a chemie na

pařížské Sorbonně. Po několika letech zde poznala svého budoucího manžela, fyzika Pierra Curieho. Společně se ve velice skromných poměrech věnovali výzkumu radioaktivity. Za objev polonia a radia byla spolu s manželem v roce 1903 oceněna Nobelovou cenou za fyziku. Po jeho tragické smrti při dopravní nehodě v roce 1906 pokračovala v započaté práci, která jí v roce 1911 přinesla druhou Nobelovu cenu. Do konce života se věnovala intenzivnímu vědeckému výzkumu v Radiologickém ústavu, u jehož zrodu stála.

Životopis, jehož autorkou je dcera Curieové Ève, není jen popisem její vědecké dráhy, ale také pohledem zevnitř, plastickým vylíčením celé osobnosti této výjimečné ženy, jejích nadějí i zklamání, radostí i bolesti. Pro svou čtivost, literární kvalitu a emocionální hloubku neztratila tato biografie ani po šedesáti letech od svého vzniku nic ze své působivosti. Během minulého režimu byla biografie několikrát vydána i u nás, naposledy v roce 1971, a pokaždé byla citelně zkrácena a cenzurována. Čtenář se proto nedozvěděl např. o kritických názorech vědkyně na ruskou nadvládu v Polsku, o jejích stycích se západními státníky, návštěvě u prezidenta Masaryka či o zájmu Pierra Curieho o spiritismus. *Paní Curieová* vychází nyní v kompletním znění a s doslovem přední české jaderné odbornice Dany Drábové.

Autor	Ève Curieová
Originální název	Madame Curie
Překladatelka	Eva Sgallová
Doslov	Dana Drábová
Počet stran	376 str., 31 fotografií
Datum vydání	duben 2021
Číslo vydání	1. v Maratonu, 6. v českém jazyce
Číslo publikace	5.
ISBN	978-80-907771-8-7
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	398 Kč, e-kniha 198 Kč

Ève Curieová (1904–2007)

byla francouzsko-americká spisovatelka, novinářka a klavíristka. Jejími rodiči byli manželé Marie Curieová-Sklodowská a Pierre Curie, proslulí výzkumem radioaktivity.

Po smrti své matky vydala její biografii *Madame Curie*, která se rychle proslavila po celém světě, roku 1937 za ni získala americkou National Book Award. Po obsazení Francie v roce 1940 odešla do exilu v Británii, kde pracovala jako válečná korespondentka. Reportáže z fronty souborně vydala v roce 1943.

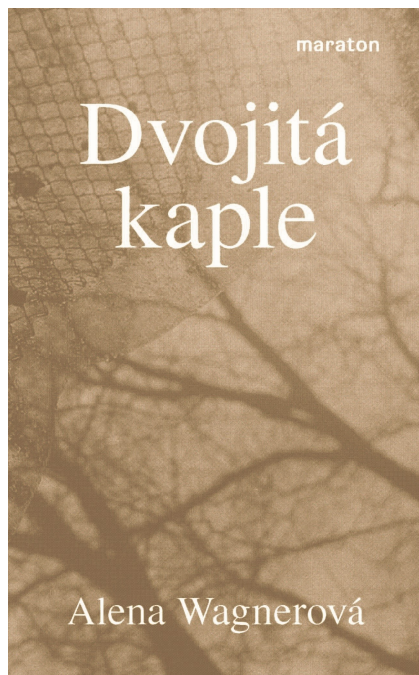
Po válce se vrátila do Francie, kde se angažovala v oblasti ženských práv, později byla poradkyní prvního generálního tajemníka NATO Hastingse Lionela Ismaye. Roku 1954 si vzala za muže amerického diplomata Henryho Richardsona Labouisse, budoucího prezidenta organizace UNICEF, ve které rovněž působila. Zemřela ve věku 102 let v New Yorku.

O knize mj. napsali:

Díky lidem jako Marie Curie-Sklodowská, s jejich neúnavnou snahou porozumět zákonům přírody, dnes žijeme v době pozoruhodného a chvílemi až omračujícího pokroku... Pokrok je přijímán více méně jako samozřejmost, paradoxně je však stále intenzivněji doprovázen očekáváním, že nebudeme vystavováni v podstatě žádným nedobrovolným rizikům. Bojíme se jaderných elektráren, bojíme se kysličníku uhličitého, vyrábíme poplachy... Aby bylo možné žít bez zbytečných obav, je třeba pokusit se zbavit zjednodušených pohledů, zahodit zavádějící slogany a začít myslet sám za sebe. Už Marie Curie-Sklodowská říkala: „Ničeho na světě se není třeba bát, je jen třeba všemu porozumět.“ Tak žila, to je její velký vzkaz pro nás.

Z doslovu jaderné fyziky Dany Drábové

Alena Wagnerová **Dvojitá kaple**

Alena Wagnerová je známá jako orální historička a publicistka, jako autorka biografií kulturních osobností a povídek. Výjimečné místo v její tvorbě představuje novela *Dvojitá kaple*, neboť je intimní zpověď o dětství, dospívání a zrání mladé ženy, přičemž osu vyprávění tvoří vztah rodičů a dětí.

Novela vyniká především svou intenzitou. Přestože jde o introspektivní prózu, o proud vnitřních promluv, dialogů a vzpomínek hlavní hrdinky, odehrává se před očima čtenáře skutečné drama jednoho života, nebo spíše jedné rodiny. Je o to působivější, že většina z nás ho

v určité podobě a míře sama zažila. Rodina je pro děti místem bezpečí a lásky, ale také vzdoru, odporu a někdy odcizení. Nároky a měřítko, které kladou rodiče na děti, bývají často v nesouladu s těmi, které uplatňují na sebe; to ovšem platí i pro děti.

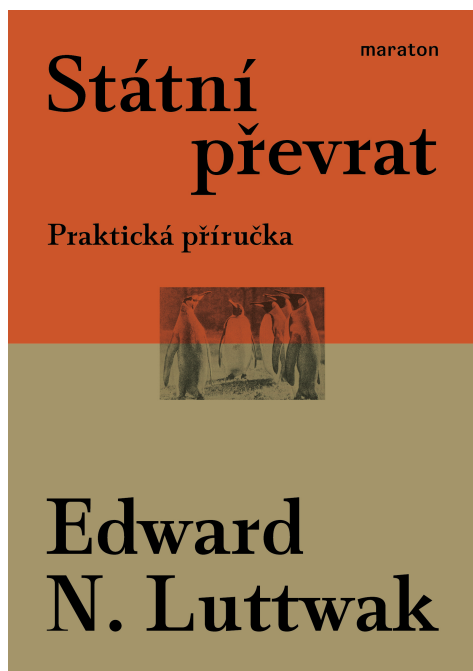
Působivá próza Wagnerové ústí v katarzi, kterou je pochopení, odpuštění a nalezení cesty k sobě. A to nikoli jako fráze, ale jako do poslední věty a slova prožité hledání. Zdánlivě i tak banální zjištění, že rodiče jsou v první řadě muž a žena, lidé se všemi slabostmi, osloví díky umělecké a lidské pravdivosti čtenáře s neobyčejnou silou.

Autor	Alena Wagnerová
Počet stran	176
Datum vydání	duben 2021
Číslo vydání	1. v Maratonu, 2. v českém jazyce
Číslo publikace	6.
ISBN	978-80-907771-7-0
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	198 Kč, e-kniha 98 Kč

Alena Wagnerová (1936),

spisovatelka, orální historička a editorka, se narodila v Brně a od roku 1969 žije v Německu. Publikuje od šedesátých let, zejména sociologické studie, eseje a prózu. Píše česky i německy. Je autorkou biografie Sidonie Nádherné (2010), české a evropské osobnosti, jejíž život se odehrával na pozadí první poloviny 20. století, jejího bratra Johannese (2013) pohybujícího se v okruhu Franze Kafky a české novinářky Mileny Jesenské (1996). Kniha *V ohnisku nepokoje* (2003) obohacuje kafkovskou literaturu o pohled na spisovatelovu rodinu. V textu *Co by dělal Čech v Alsasku?* (2011) sleduje alsaskou stopu Jiřího Weila. *Žena za socialismu* (2017) je překladem sociologické monografie vydané původně v Německu. Dlouhodobě a systematicky se zabývá česko-německými vztahy. Připomeňme rozhovory s Němci a Čechy ze Sudet – *Odsunuté vzpomínky* (1993) a *Neodsunuté vzpomínky* (2001) – nebo publikaci o německých odpůrcích nacismu v Československu *A zapomenuti vejdemo do dějin* (2010). Vedle novely *Dvojitá kaple* vydala v roce 2019 cyklus povídek *Cestou životem*.

Edward N. Luttwak
Státní převrat
Praktická příručka
 (Přeložil Martin Pokorný)

Kniha vyšla poprvé v roce 1968 a způsobila senzaci, protože krok po kroku vysvětlovala čtenářům, jak svrhnout vládu. Autoritářské režimy celého světa začaly v reakci na šíření knihy uvádět v chod preventivní opatření, která by zabránila popisovaným strategiím státního převratu. V roce 2016 vydal autor druhou, přepracovanou verzi, aktualizovanou pro 21. století. Uvažuje v ní například o zranitelnosti i těch nejstabil-

nějších demokracií západního stříhu v období delší ekonomické krize.

V uplynulém půlstoletí se svět sice dramaticky změnil, ale podstata státního převratu zůstala stejná. Luttwak čtenáře provází jeho fázemi, od plánování až po popřevratové přísliby pokroku a stability. Masová podpora obyvatel není podmínkou, stačí pasivní přijetí. Proto musí být převrat pokud možno nenásilný. V dokonalém provedení je rychlý a neteče při něm žádná krev. Krvavé převraty nejsou skoro nikdy úspěšné, a úplně selžou, pokud se jejich následkem rozpoutá drastická občanská válka.

Kultovní kniha, jež se řadí mezi klasické učebnice politologie, analyzuje vojenské, sociální i kulturní podmínky, které pokusy o státní převrat umožňují. Zároveň přináší důležité úvahy a fakta o povaze a budování politické moci. Pro české vydání autor napsal nové úvodní slovo, v němž vzpomíná na vpád okupačních vojsk v roce 1968, který v Praze na vlastní oči sledoval.

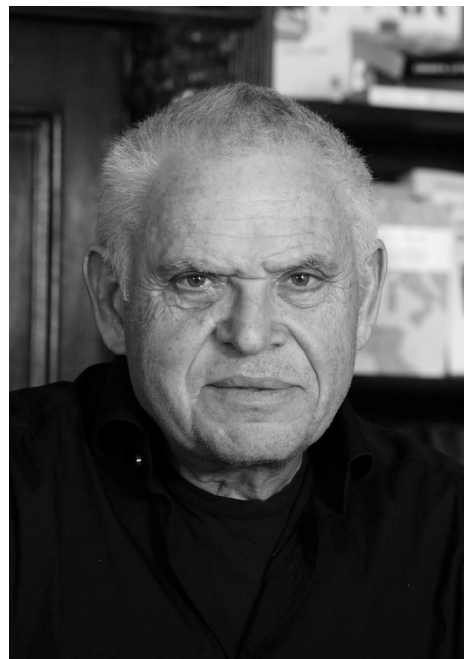
Autor	Edward N. Luttwak
Originální název	Coup d'État. A Practical Handbook
Předmluva (1978)	Walter Laqueur
Překladatel	Martin Pokorný
Počet stran	272
Datum vydání	červen 2021
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	7.
ISBN	978-80-907771-3-2
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	298 Kč, e-kniha 148 Kč

Edward N. Luttwak (1942)

se zabývá vojenskou strategií i taktikou a mezinárodními vztahy. Mnoho let působil jako bezpečnostní poradce ministerstva obrany, Národní bezpečnostní rady a armády Spojených států amerických.

Vypracoval vlastní teorii „strategické logiky“, podle které je obvykle v situaci, vyžadující důležité rozhodnutí, nejlepší zvolit nejméně výhodnou a nejnepravděpodobnější cestu, protože tak dojde ke zmatení protivníka a získání zásadní výhody. Jeho knihy, články a eseje čtou jak akademici, tak i novináři, podnikatelé, vojenští představitelé a premiéři států. Pro *New York Times* píše provokativní sloupky o mezinárodní politice. Živí se tím, že své znalosti z oblasti vojenské strategie poskytuje vládám a institucím po celém světě. Radil prezidentovi Mexika s problémem pouličních gangů, Dalajlámovi ohledně vztahů s Čínou, evropským vládám s vytipováváním členů Al-Káidy na hranicích Unie.

Jeho nejznámější kniha *Státní převrat. Praktická příručka* byla od prvního vydání přeložena do pětadvaceti jazyků.

O knize mj. napsali:

Kniha je přes čtyřicet let po svém vzniku stále na pultech knihkupectví, a to nejspíš proto, že jde o dobrou četbu. Je skutečně praktická, obsahuje širavou ironii i vynikající postřehy.

The Times Literary Supplement, 3. 6. 2016

Muriel Sparková

Dívky bez prostředků

(Přeložil Martin Pokorný)

Je těsně po druhé světové válce a Londýn se nesměle probouzí z hubených válečných let. Obyvatelky londýnských „ženských domovů“, dobročinného klubu May of Teck, se nadechují svobody a lační po nových šatech, nových mužích, novém životě. Metropole ale zůstává poznamenána válečnými šrámy, zboží je na příděl a dívky zjišťují, že zlu se daří i v dobách míru.

V novele čerpá autorka ze svého opakovaného pobytu v edinburském ženském penzionu Helena Club, ke kterému byla donucena kvůli nedostatku financí. Próza zachycu-

je snahu skupinky mladých žen zajistit si samostatnou existenci a zorientovat se v novém světě – přičemž Sparková pojednává závažná témata morálky, náboženství a poezie formou společenské komedie a prokazuje při tom svébytnou formulační úspornost, umění diskrétního náznaku a smysl pro vtip i tragiku prostou sentimentality či patosu.

Autor	Muriel Sparková
Originální název	The Girls of Slender Means
Překladatel	Martin Pokorný
Počet stran	160
Datum vydání	červenec 2021
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	8.
ISBN	978-80-907771-5-6
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	228 Kč, e-kniha 118 Kč

Muriel Sparková (1918–2006),

skotská spisovatelka, básnířka a esejistka, se narodila a vyrostla v Edinburghu. Před sňatkem učila krátce angličtinu a pracovala jako sekretářka. První léta druhé světové války strávila s manželem v tehdejší Jižní Rhodesii a poté se vrátila do Anglie, kde v letech 1944–1945 pracovala v propagandistickém oddělení vojenské rozvědky. Psát začala po válce, v roce 1947 se na rok stala editorkou časopisu *Poetry Review*.

V roce 1954 konvertovala ke katolické víře, což sama považovala za stěžejní posun ve své spisovatelské kariéře. Žila v Londýně, v New Yorku a v Římě, v sedmdesátých letech se usadila v Toskánsku, kde také zemřela.

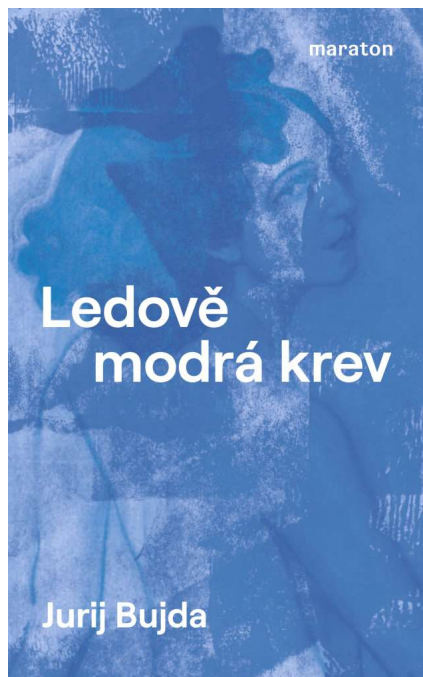
Svůj první román *The Comforters* publikovala v roce 1957. Česky vyšla *Balada z předměstí* (1970), detektivka *Večírek* (1997), povídka *Černá madona* (2001) a detektivní román *Záhadný případ lorda Lucana* (2003). V roce 2018 vyšla česky rovněž její celosvětově nejznámější novela *Nejlepší léta slečny Jean Brodiové*.

Muriel Sparková byla deníkem *The Times* zařazena na osmou příčku mezi padesát nejlepších poválečných britských spisovatelů.

O knize mj. napsali:

Když jsem knihu četla v mládí, byla pro mne jako neočekávaný dar. Když ji čtu dnes, nacházím v ní nejvybroušenější literární umění a důkaz vyrovnanosti a trvalé platnosti génia Muriel Sparkové.

Carol Shieldsová, *The Guardian*

Jurij Bujda
Ledově modrá krev
(Přeložil Martin Pokorný)

Jurij Bujda je jedním z nejvýraznějších současných ruských spisovatelů. Poprvé se nyní představuje českým čtenářům prózou *Ledově modrá krev* (2011), která sleduje osudy obyvatel malého provinčního města Čudov od revolučních časů až do devadesátých let 20. století. Z magické mozaiky komických i krutých epizod vystupuje příběh herečky Idy Zmojro, volně založený na neuvěřitelných osudech slavné sovětské filmové hvězdy Valentiny Karavajevové.

Její románová dvojnice se stejně jako ona za války proslaví rolí naivní Mášenky ve stejnojmenném filmu, získá si srdce vojáků na frontě i samotného Stalina. Tragická autonehoda však poznamená její tvář, později upadne v nemilost a musí se vrátit zpět do rodného městečka, kde se zastavil čas. Nepřestane ovšem toužit po jevišti, a tak v osamění tvoří desítky záznamů svých milovaných rolí...

Šedou a krutou realitu stalinské a sovětské éry Bujda mistrovsky zachytil a přetvořil ji v barvitý karneval obrazů a postav; vytvořil svěbytný románový svět, v němž se stírají hranice mezi životem a divadlem. Ve své próze spojuje nejlepší tradici velkého románu s gogolovskou nadsázkou a bulgakovovskou magičností.

Autor	Jurij Bujda
Originální název	Си́ная кро́вь
Překladatel	Jakub Šedivý
Počet stran	280
Datum vydání	září 2021
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	9.
ISBN	978-80-907771-6-3
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	298 Kč, e-kniha 148 Kč

Jurij Bujda (1954),

současný ruský prozaik a novinář, se narodil ve Znamensku v Kaliningradské oblasti. O svém domově ironicky říká, že má „ruskou přítomnost a lidskou budoucnost“, a ve svých raných povídkách píše o rozkladu a mizerii, kterým po druhé světové válce sporné území Východního Pruska čelilo. Své prózy zabývá vykořeněnými postavami – válečnými mrzáky, ubohými vdovami, podvodníky, sirotky a blázny. Jeho Bohem zapomenutí chudáci a opilci ale neztrácí smysl pro humor a specificky ruskou víru v zázrak.

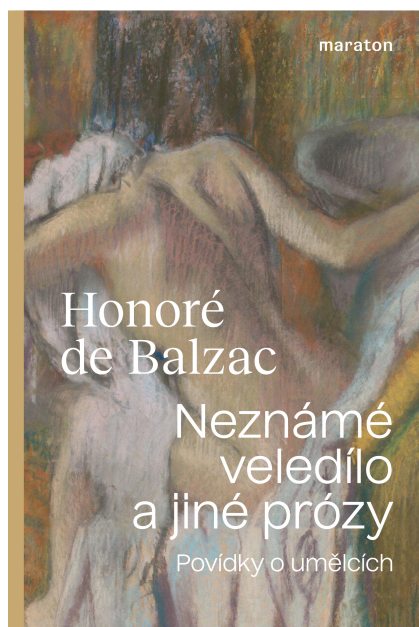
Bujda je jedním z nejzajímavějších objevů postsovětské literatury. Má dar spojovat extrémy, osudovou tragédií s absurdní komedií. S vypravěčskou bravurou ve svých knihách střídá reportážní styl s nespoutanými fantaskními obrazy a výjevy. Nakonec, jeho příjmení v západoběloruských a západoukrajinských nářečích znamená „pohádkář, lhář, mluvka“, jak sám připomíná.

Debutoval v roce 1994 novelou *Don Domino*, jeho povídkový soubor *Pruská nevěsta* (1998) byl v Rusku oceněn prestižní cenou Apollona Grigorjeva. Jeho zatím poslední román *Dračí zahrady* (2021) se probojoval do finále nejprestižnější ruské ceny Velká kniha.

O knize mj. napsali:

Bujdovo psaní je často přirovnáváno k magickému realismu. Daří se mu vytvářet přesvědčivý imaginární vesmír. Děvčátka neboli „holubičky“ pochodují v pohřebních průvodech s hrdličkami v ruce, v budově zvané Afrika vyzvání každé ráno omylem zazděné hodiny a místní četník Pan Paratov pije svou obvyklou sklenici dvojité vodky. Jen málo autorů umí zprostředkovat realitu tohoto šedivého světa lépe než Jurij Bujda.

The Times Literary Supplement, 2. 3. 2012

Honoré de Balzac

Neznámé veledílo a jiné prózy

Povídky o umělcích

(Přeložil Jan Petříček)

Vedle rozsáhlých románů zachycujících život a mravy francouzské společnosti první poloviny 19. století se Balzac věnoval i kratším literárním útvarům a zde vyniká jeho charakterizační umění a schopnost podat rozvinutý příběh na malé ploše. Specifickým námětem těchto Balzacových drobných próz je svět umělců. Jako spisovatel měl k němu přirozeně blízko, ale obzvláštní pochopení osvědčil

zejména v případě malířství a hudby. Téma umělecké geniality, která však hraničí s šílenstvím, rozvíjí v povídce *Neznámé veledílo* a v novele *Gambara* na postavách malíře Frenhofera a hudebního skladatele Gambary. Oba, každý jiným způsobem, touží po umělecké pravdivosti a dokonalosti; tato touha či snad posedlost však může vyústit v to, že jejich díla zůstanou společnosti nepřístupná. Příběh sochaře Sarrasina ve stejnojmenné povídce mimo jiné ukazuje, jak lidsky nezkušený a naivní umělec, ponořený od mládí do své tvorby, podléhá nástrahám a intrikám společnosti, konkrétně světu římské opery. Oproti tomu povídka *Pierre Grassou* vykresluje malíře, který dosáhl úspěchu a uznání nikoli díky talentu či originalitě, ale díky mnoha letům dřiny, odříkání a schopnosti vyhovět převažujícímu společenskému vkusu. Konfrontace dvou odlišných světů v podobě lásky mezi bohémským malířem z vyšších kruhů Theodorem de Sommervieux a obyčejnou měšťanskou dívkou je pak tématem novely *Dům u Pálkující kočky*.

Všechny prózy vycházejí v novém překladu a novela *Gambara* je v češtině publikována vůbec poprvé. Kniha – s doslovem Evy Blinkové Pelánové – vychází jako třetí svazek edice SVĚTOVÍ KLASICI, která přináší známá i méně známá díla géníů světové literatury posledních staletí. Kritériem výběru je to, zda obstála ve zkoušce času a jsou schopna oslovit i dnešního čtenáře.

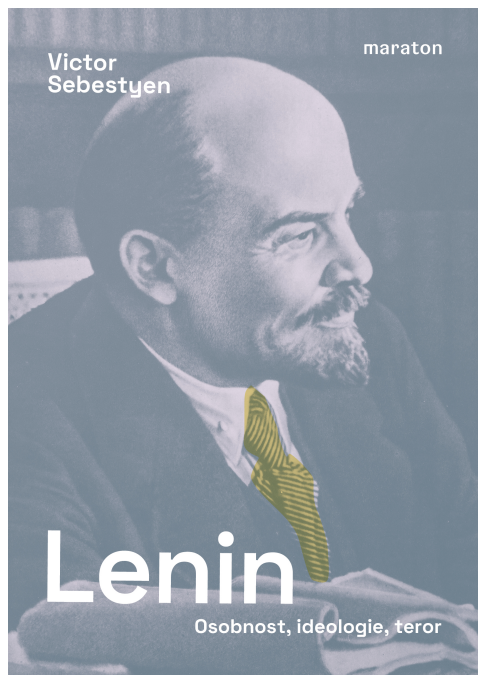
Autor	Honoré de Balzac
Originální název	Le Chef-d'œuvre inconnu
Překladatel	Jan Petříček
Počet stran	248
Datum vydání	říjen 2021
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	10.
ISBN	978-80-88411-01-7
Vazba	pevná v přebalu
Cena	298 Kč, e-kniha 148 Kč

Honoré de Balzac (1799–1850)

byl francouzský spisovatel, tvůrce rozsáhlého prozaického cyklu, který nazval *Lidská komedie*. Téměř devadesát románů, novel a povídek tohoto cyklu si klade za cíl zobrazit v celé šíři společnost, v níž autor žil, i vnitřní emocionální a duchovní svět jednotlivce. Jako demiurg se Balzac snažil stvořit dokonalé dílo, které zaujme básníky, filozofy i masy.

Sám Balzac byl nespoutaným živlem. Na spisovatelskou dráhu se dal přes odpor rodiny, která pro něj plánovala kariéru notáře, a v prvních letech se živil psaním anonymních brakových románů v romantickém duchu. Celý život se krom toho věnoval různým pochybným podnikatelským aktivitám, a protože miloval přepych, jeho dluhy neustále narůstaly. Kvůli hektickému životnímu tempu umírá v pouhých padesáti letech a je fascinující, jak rozsáhlé dílo dokázal za tak krátkou dobu vytvořit.

Victor Sebestyen

Lenin

Osobnost, ideologie, teror

(Přeložil Martin Pokorný)

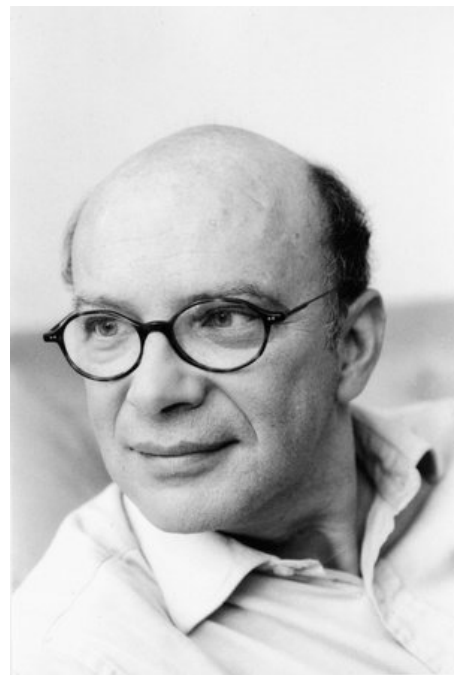
Sebestyenova kniha o Leninovi je vzorem politického životopisu pro široké publikum: historická přesnost se v textu vyváženě spojuje s beletristickou živostí a napínavostí, aniž by se autor musel uchýlovat k psychologickým spekulacím nebo pompézním generalizacím. Výsostný *homo politicus* je v Sebestyenově portrétu předveden v úplnosti, včetně svých primitivních či monstrózních rysů, ale bez velkohubých ideologických soudů: Sebestyen rozhodně není Leninovým apologetou, má však k osobnosti portrétovaného dostatek respektu na to, aby výsledkem nebyl dvourozměrný žalovatelský plakát.

Plastický a velice čtivě napsaný portrét zachycuje nejenom Leninovu životní pouť a osobnost, jeho lidsky lepší i stinné stránky, ale v kontextu také ruské dějiny poslední čtvrtiny 19. století a první čtvrtiny 20. století, tedy především postupný, ale hluboký rozklad carského režimu, bolševickou revoluci, občanskou válku a rudý teror.

Autor	Victor Sebestyen
Originální název	Lenin. The Dictator. An Intimate Portrait
Překladatel	Martin Pokorný
Počet stran	448 + 16 stran fotopřílohy
Datum vydání	listopad 2021
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	11.
ISBN	978-80-88411-00-0
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	498 Kč, e-kniha 228 Kč

Victor Sebestyen (1956)

Rodiče Victora Sebestyena, rodáka z Budapešti, emigrovali z komunistického Maďarska po porážce protisovětského povstání. Ve Velké Británii Sebestyen pracoval pro řadu významných listů včetně *The Times* a svými články přispíval mimo jiné do *The New York Times*. Zajišťoval reportáže z východoevropských zemí v období pádu komunismu, z rozpadu Sovětského svazu a z balkánských válek.

Je autorem řady knih. Prvotina *Twelve Days* z roku 2006 je historií maďarského povstání v roce 1956; dočkala se širokého ohlasu a překladu do dvanácti jazyků. *Revolution* 1989 (česky: 1989. *Pád východního bloku*) z roku 2009 je ceněným zpracováním pádu sovětského impéria. Zrodem poválečného uspořádání a světa studené války se zabývá kniha 1946. *The Making of the Modern World*. Monografie *Lenin* (2017) je jeho nejnovějším dílem a vyšla takřka současně anglicky a německy.

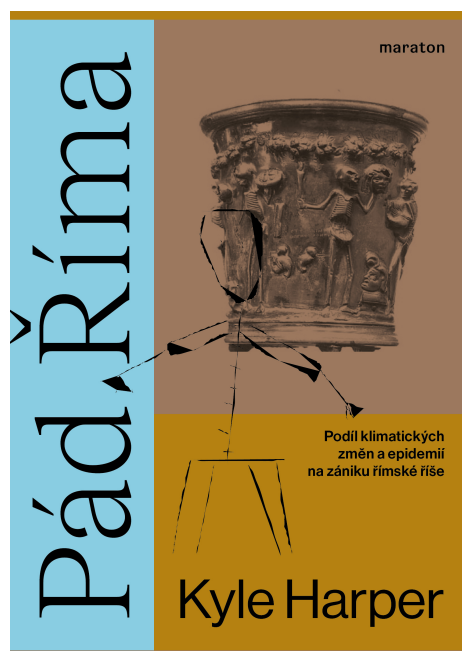
O knize mj. napsali:

Může se prvotřídní historiografie vyrovnat četbě napínavého thrilleru? Novináři Victoru Sebestyeni se s jeho Leninem takový mistrovský kousek povedl. Jak toho docílil? Představte si ruskou verzi seriálu Dům z karet a Vladimira Iljiče Lenina jako víc než sto let starý předobraz cynismu a vražedných ambicí Franka Underwooda. Přidejte k tomu výsledky pečlivého pátrání v sovětských archivech, včetně těch, které byly donedávna nepřístupné, a podrobnou znalost 9,5 milionu slov sebraných Leninových spisů. Celé to doplňte bravurním uměním scenáristy, a vyjde vám příběh podaný s patřičnou dramatickostí, který osloví jak odborníky, tak nadšence historie.

Josef Joffe, The New York Times

Poutavě napsaný životopis popisuje dramatický průběh Leninovy kariéry na pozadí pádu carství, válečných útrap a budování diktatury. Bolševického vůdce ve své knize autor portrétuje jako člověka nezatíženého sebekritikou, pochybnostmi ani morálkou, sledujícího bez ohledu na obrovské ztráty jen své revoluční cíle.

Daniel Beer, The Guardian

Kyle Harper

Pád Říma

Podíl klimatických změn a epidemií na zániku římské říše

(Přeložil Jan Petříček)

Pozoruhodná studie toho, jak ničivé pandemie a přírodní katastrofy zpustošily rozsáhlou římskou říši a přispěly k pádu nejmocnější civilizace starověku.

Dějepisci jsou po staletí fascinováni strmým pádem římské civilizace. Kyle Harper ve své knize poprvé klade důraz na úlohu, kterou při něm hrály klimatické změny a velké epidemie. Pomocí moderních vědeckých

metod a dat z „přírodních archivů“, tedy z ledovcových jader nebo sekvenování DNA, Harper odhaluje, že osud Říma nebyl psán pouze jeho politiky, vojáky a okolními barbary, ale že k němu přispěly i sopečné erupce, sluneční cykly, klimatická nestabilita či devastující účinky rychlého šíření virů a bakterií, které umožnila pokročilá římská infrastruktura. Kolaps Říma byl totiž podle autora zejména triumfem přírody nad lidskou ctižádostí.

Ve 2. století, na vrcholu své síly, byl Řím neporazitelnou supervelmocí. O několik století později byly všechny jeho zdroje vyčerpané a říše se topila v politickém chaosu. Kniha popisuje boj Římanů s neustále se zhoršujícími výkyvy podnebí a opakovaně propukajícími epidemiemi dýmějového moru, kterým obležená říše nemohla odolávat navěky.

V Harperově břitké reflexi vztahu lidstva a planety slouží Řím jako memento toho, že dějiny naší civilizace jsou klimatickými vlivy a evolucí bakterií psány v mnohem větší míře, než si ještě dnes dokážeme přiznat.

Autor	Kyle Harper
Originální název	The Fate of Rome. Climate, Disease, and the End of an Empire
Překladatel	Jan Petříček
Počet stran	408
Datum vydání	leden 2022
Číslo vydání	2.
Číslo publikace	12.
ISBN	978-80-88411-03-1
Vazba	brožovaná s klopami a páskou
Cena	498 Kč, e-kniha 228 Kč

Kyle Harper (1979)

je profesorem starověkých dějin a literatury na University of Oklahoma. Je autorem knih *Otroctví v pozdním Římě* (Slavery in the Late Roman World) a *Od studu k hříchu. Křesťanství a proměna sexuální morálky v pozdní antice* (From Shame to Sin. The Christian Transformation of Sexual Morality in Late Antiquity).

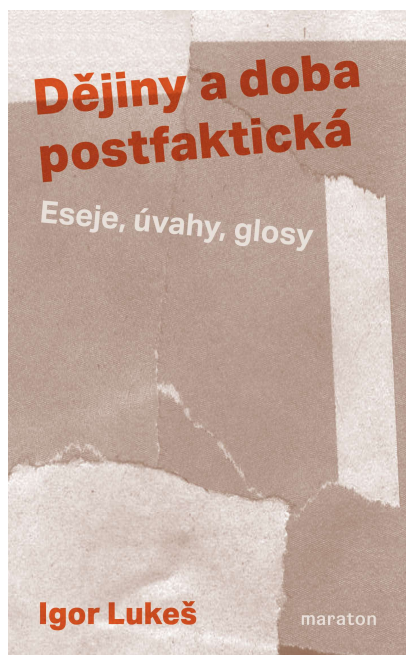
O knize mj. napsali:

Harperova studie je ukázkou neuvěřitelné erudice autora a velmi aktuálním varováním dějin před úžasnou, tísnivou silou přírody.

P. D. Smith, The Guardian

Vynikající nová kniha... [Harper] napsal podivuhodnou, odborně založenou práci, která využívá exaktní data a současné metody k objasnění záhad starověkých dějin.

Noel Lenski, Times Literary Supplement

Igor Lukeš
Dějiny a doba postfaktická
Eseje, úvahy, glosy

Igor Lukeš ve svých textech nabízí dva póly svého pohledu – historii a politiku. Studuje české dějiny 20. století s jejich katastrofami a mýty a dnešní politické problémy u nás, ve Spojených státech, Rusku a v globální rovině. Vychází z toho, že z dějin můžeme čerpat poučení. Historie se sice neopakuje, ale při dostatečně kritickém a hodnotově založeném pohledu můžeme odhalit vlastní chyby a stereotypy, nalézt paralely mezi současností a minulostí, které nejsou na první pohled zjevné.

Lukeš nezastírá, že je aktivním obhájcem a stoupencem západních liberálních hodnot, jako je svobodomyslnost, tolerance, úcta k pravdě, respekt k druhým, slušnost a lidskost, a neváhá jasně pojmenovat počínání těch politiků a veřejných činitelů, kteří otevřeně a bezostyšně lžou, popírají fakta a vytvářejí tak „dobu postfaktickou“.

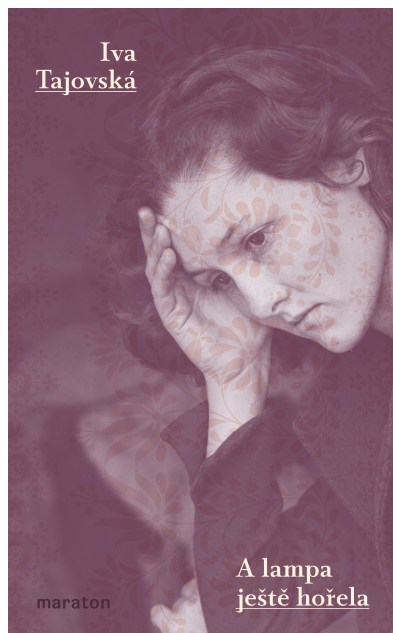
Kniha je výběrem z autorových historických esejů, politických komentářů a úvah o současném světě z let 2004–2021. Tematicky jsou texty rozděleny do několika oblastí, v nichž autor mapuje éru Obamova a Trumpova prezidentství, putinovské Rusko, českou státnost, studenou válku, tajné služby a politické ideje. Vedle poznání a kritických postřehů přináší četba díky autorovu stylu a nasazení také značný čtenářský a emocionální zážitek.

Autor	Igor Lukeš
Počet stran	224
Datum vydání	duben 2022
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	13.
ISBN	978-80-88411-04-8
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	298 Kč, e-kniha 238 Kč

Igor Lukeš (1950)

je profesorem historie a mezinárodních vztahů na Pardee School of Global Studies Bostonské univerzity. Zaměřuje se na dějiny a politiku střední a východní Evropy a současného Ruska. Česky vyšly jeho práce *Československo mezi Stalinem a Hitlerem. Benešova cesta k Mnichovu* (1999 a 2018) a *Československo nad propastí. Selhání amerických diplomatů a tajných služeb v Praze 1945–1948* (2014). Je též autorem knihy *Rudolf Slansky. His Trials and Trial* (2006) a spoluautorem publikací *The Munich Crisis, 1938. Prelude to World War II* (1999), *Inside the Apparatus. Perspectives on the Soviet Union* (1990) a *Gorbachev's USSR. A System in Crisis* (1990). Narodil se v roce 1950 v Praze a vyrůstal na Letné ve stínu Stalinova pomníku. Vystudoval filozofii a anglistiku na filozofické fakultě Karlovy univerzity. V sedmdesátých letech emigroval do USA, kde po dalším studiu získal doktorát z historie mezinárodních vztahů. V roce 2012 obdržel ocenění CIA za „vynikající přínos literatury o zpravodajství“.

Iva Tajovská **A lampa ještě hořela**

Vypravěčka nového románu Ivy Tajovské Oldřiška nás provází obdobím od začátku 20. století až do léta roku 1972, kdy odstřel slavného pardubického hotelu Veselka symbolicky završil její životní příběh. V důsledku neutěšených rodinných poměrů a své platonické lásky prožila mládí i dospělost v osamění a uzavřenosti; o to větší byla její vnímavost k osudům druhých.

Počátek 20. století byl nadějný; doba přála umění, vědě, technice a pokroku. Nejprve prostřednictvím vyprávění Oldřišky můžeme sledovat příběh Jana Kašpara, který roku 1910 jako první Čech vzlétl strojem těžším než vzduch. Neméně zajímavé jsou osudy mužů z Oldřištiny širší rodiny, kteří o čtyři roky později museli narukovat do rakouské armády. Román dává nahlížet do jejich odlišných přístupů k vlasti i rodině a pohnutek, které ovlivňovaly jejich rozhodování. Mnozí z těch, kteří zůstali věrni přísaze císaři, nebyli o nic méně stateční než ti, kteří prokazovali své hrdinství v legiích v Rusku.

O dvacet let později si nacistické řádění vyhlédlo mezi blízkými a známými Oldřišky další oběti. Připomněly se jí tak časy nejistoty a čekání a nastalo období, které po zúčastněných vyžadovalo prokázat novou odvahu a obětavost.

Nositelkami ženského pohledu na dějinné události a mezilidské vztahy jsou vedle Oldřišky i její sestra a neteř, které by, řečeno erbenovským veršem, „život daly pro něho“. Jejich láska je vystavována zkouškám, ukazuje se v různých podobách a odolává času.

Autor	Iva Tajovská
Počet stran	232
Datum vydání	květen 2022
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	14.
ISBN	978-80-88411-05-5
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	298 Kč, e-kniha 238 Kč

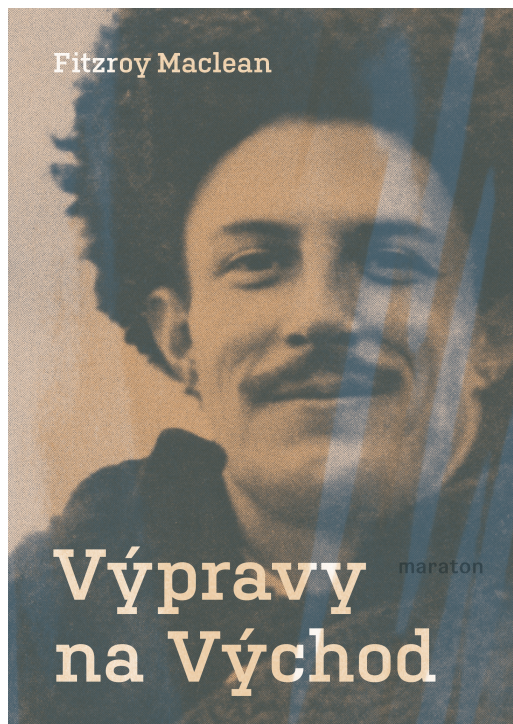
Iva Tajovská (1959)

debutovala v roce 2006 souborem novel *Jepičí hvězdy*. Podle novely *Archiv* natočila v roce 2009 Česká televize stejnojmenný film. Následovalo sedm úspěšných románů a povídkových souborů, mezi nimi knihy *Matky matek* (2007), *Jarmark obnažených duší* (2010) nebo *Podlaha z trávy, strop z hvězd* (2016).

Ve volné trilogii *Odpust', že jsem se vrátil* (2018), *Hořící nebe* (2019) a *Než se rozdělíme* (2021) se autorka zaměřila na osudy několika rodin zmítaných tragickými či přelomovými událostmi 20. století.

Iva Tajovská čerpá z toho, co je jí blízké. Osudy jejích postav jsou silné ve své syrovosti, za nenápadnou každodenností jejich životů se skrývají skutečná lidská dramata. Autorka je podává s empatií, ale nikoliv nekriticky, a její prózy jsou proto autentické a prosté zjednodušujících zkratk.

Fitzroy Maclean
Výpravy na Východ
(Přeložil Pavel Pokorný)

Poprvé česky vychází proslulé svědectví sira Fitzroye Macleana o jeho diplomatickém a vojenském působení mezi lety 1937–1945. Macleanovo dobrodružné vyprávění, podané s nezaměnitelným vtipem a osobním šarmem, posloužilo jako jeden ze vzorů pro Flemingovu sérii románů o Jamesi Bondovi.

První část se odehrává v Sovětském svazu v letech 1937–1939, kdy je Maclean na diplomatické misi v Moskvě a za značného rizika cestuje po odlehlých částech Ruska a Střední Asie nebo pozorně sleduje stalinské monstrprocesy. Druhá líčí jeho

válečné působení v pouštním komandu v severní Africe, kde bojuje proti Rommelově armádě. Třetí část mapuje roky 1943–1945, kdy byl Churchillem pověřen vedením výsadku, který měl podporovat a koordinovat Titovy partyzány v Bosně a Srbsku. Maclean s Titem navázal přátelský vztah a věnuje hodně prostoru právě Titově osobě a peripetiím jeho vztahu se Spojenci – účastní se i zásadních jednání a mírových dohod.

Macleanovy paměti jsou žánrově mnohostranné – mají charakter poutavého cestopisu, dobrodružného válečného románu i pronikavých geopolitických esejů. Přináší zásadní svědectví o stalinismu, bojích druhé světové války, o Titovi a tehdejší situaci na Balkáně. Kniha je psána poutavým a svižným stylem a její četba přináší vedle historického poznání také mimořádný čtenářský zážitek.

Autor	Fitzroy Maclean
Originální název	Eastern Approaches
Překladatel	Pavel Pokorný
Počet stran	424 + fotopříloha
Datum vydání	červen 2022
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	15.
ISBN	978-80-88411-06-2
Vazba	brožovaná s klopami a páskou
Cena	498 Kč, e-kniha 228 Kč

Fitzroy Maclean (1911–1996),

skotský diplomat, voják, politik a spisovatel, vstoupil po studiu na univerzitě v Cambridge v roce 1933 do diplomatických služeb Spojeného království. Od roku 1934 působil na britském velvyslanectví v Paříži a tři roky poté byl vyslán do Moskvy. Na vlastní pěst procestoval celou zemi a dostal se až do Střední Asie a Afghánistánu, které tehdy platily za zcela nepřístupné cizincům. Po svém návratu podal v Londýně zprávu o Stalinových čistkách.

Po vypuknutí války v roce 1939 odešel z diplomatických služeb a přihlásil se do britské armády, účastnil se řady bojů a operací v různých částech světa a v armádě nakonec dosáhl hodnosti generálmajora. V roce 1941 získal za Konzervativní stranu křeslo v Dolní sněmovně a poslancem zůstal až do roku 1974.

V roce 1949 vydal své *Výpravy na Východ* (Eastern Approaches) a psal též o skotských dějinách. Podílel se na tvorbě televizních dokumentů a působil jako komentátor dění v Sovětském svazu. V devadesátých letech organizoval a osobně doprovázel zásilky pomoci do Bosny a Chorvatska.

O knize mj. napsali:

Na čtenáře čeká velké potěšení. Výpravy na Východ patří mezi nejlepší memoáry, jaké po druhé světové válce vyšly, a nejenže přežily zkoušku času, ale vykvetly ve věčně populární klasiku, kterou by měl znát každý. Je to nadčasové mistrovské biografické dílo. Tato kniha mi doslova změnila život.

Simon Sebag Montefiore v předmluvě knihy *Výpravy na Východ*

Zábavné a zásadní, předloha Jamese Bonda.

The New York Times

Jedno z nejlepších akčních vyprávění, jaké kdy kdo napsal.

Punch

Macleanovo klasické dílo nás zaujme směsicí duchaplnosti, náruživosti a důvtipu... Maclean je zábavný a všímavý mistr vytříbeného vyprávění.

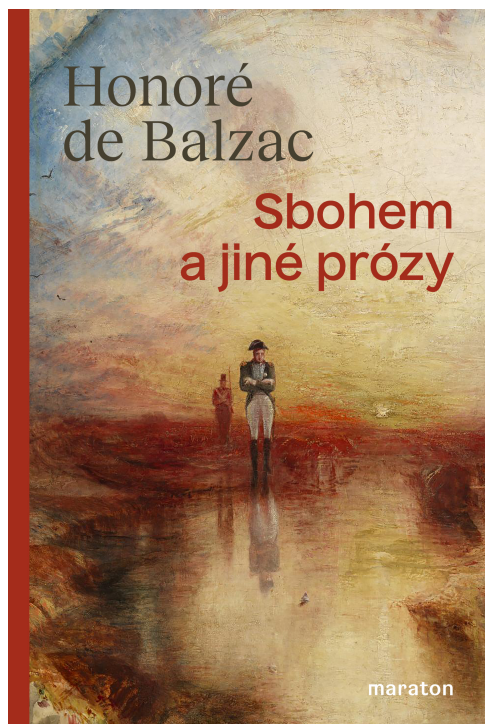
Observer

Jeho poutavá kniha nám odhaluje tvrdého muže činu ... je pozoruhodná.

The Times Literary Supplement

Muž odvážného charakteru.

Winston Churchill

Honoré de Balzac

Sbohem a jiné prózy

(přeložil Jan Petříček)

V obecném povědomí zůstává Balzac zapsán jako autor, který přes romantické začátky dospěl k realismu, ke kritickému znázornění života a mravů francouzské společnosti počátku 19. století. V horším případě pak – v důsledku desetiletí marxistických interpretací – jako kritik buržoazní společnosti. Výbor osmi novel a povídek má za cíl představit Balzaca nikoli jako kritika společnosti, nýbrž jako spisovatele mnoha žánrových a tematických poloh. Vojenské tematiky se chopil v novele *Sbohem*. V apokalyptických výjevech líčí katastrofu zdemoralizovaného francouzského vojska při ústupu z Ruska v listopadu 1812; v další části

novely pak pozoruhodným způsobem portrétuje ženu, která v důsledku válečných útrap zešilela. V novele *Tajnosti princezny z Cadignanu* si protřelá žena z vyšších kruhů pohrává s mladým nespělým spisovatelem. Fantaskno, náboženská mystika a zločin je námětem *Usmířeného Melmotha*. Ve zdánlivě naivním hávu je napsána *Maskovaná milenka*. Autor zde však zpracovává moderní téma radikální ženské emancipace a nezávislosti. *Červená hospoda* reprezentuje kriminální žánr. Balzac zde rozprává okolnosti brutální vraždy německého obchodníka a zabývá se problémem svědomí a morální spoluviny. Tři kratší povídky – *Vášeň na poušti*, *Mše ateistova* a *Epizoda z doby teroru* – jsou ukázkou Balzacovy mistrovské drobnokresby. Kniha vychází v nových překladech – a *Epizoda z doby teroru* vůbec poprvé česky – jako čtvrtý svazek edice Světová klasika.

Autor	Honoré de Balzac
Originální název	Adieu; La messe de l'athée; Melmoth réconcilié; Une passion dans le désert; Les secrets de la princesse de Cadignan; Un épisode sous la Terreur; L'Auberge rouge; L'amour masqué ou Imprudence et bonheur
Překladatel	Jan Petříček
Počet stran	328
Datum vydání	červen 2022
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	16.
ISBN	978-80-88411-07-9
Vazba	pevná bez přebalu
Cena	398 Kč, e-kniha 198 Kč

Honoré de Balzac (1799–1850)

byl francouzský spisovatel, tvůrce rozsáhlého prozaického cyklu, který nazval *Lidská komedie*. Téměř devadesát románů, novel a povídek tohoto cyklu si klade za cíl zobrazit v celé šíři společnost, v níž autor žil, i vnitřní emocionální a duchovní svět jednotlivce. Jako demiurg se Balzac snažil stvořit dokonalé dílo, které zaujme básníky, filozofy i masy.

Sám Balzac byl nespoutaným živlem. Na spisovatelskou dráhu se dal přes odpor rodiny, která pro něj plánovala kariéru notáře, a v prvních letech se živil psaním anonymních brakových románů v romantickém duchu. Celý život se krom toho věnoval různým pochybným podnikatelským aktivitám, a protože miloval přepych, jeho dluhy neustále narůstaly. Kvůli hektickému životnímu tempu umírá v pouhých padesáti letech a je fascinující, jak rozsáhlé dílo dokázal za tak krátkou dobu vytvořit.

Maryse Condéová

Já, Tituba, černá čarodějnice ze Salem

(přeložil Tomáš Havel)

Tituba je z dobových pramenů dochované jméno černošské otrokyně z Barbadosu, která se řízením osudu ocitla v roce 1692 v americkém Salem. V puritánském městě vyvolá její barva kůže hrůzu a davová hysterie vyvrcholí nechvalně známými procesy proti čarodějnicím. Guadeloupská spisovatelka Maryse Condéová nechává vyprávět Titubu její příběh v dobrodružném propojení fantazie a historické látky.

Zatímco osud skutečné Tituby není znám, hrdinka Condéové v románu uniká před šibenicí a vrací se na rodný Barbados, kde právě propukají první vzpoury

otroků...

V románu o putování Tituby z exotického ostrova do studeného Nového světa a zpět se Maryse Condéová dotýká témat kolonialismu, lidské svobody i údělu žen. Její historická fabulace se ale vyznačuje zejména osobitou ironií, se kterou přistupuje jak k drastickým momentům života otroků, tak nepřímě i k současným snahám o napravení křivd. Kniha byla přeložena do třinácti jazyků.

Romantická i hororová, vážná a nevážná, taková je dnes už kultovní próza autorky vyznamenané cenou Francouzské akademie i alternativní Nobelovou cenou z roku 2018. Vychází s doslovem Jovanky Šotolové.

Autor	Maryse Condéová
Originální název	Moi, Tituba sorcière... Noire de Salem
Překladatel	Tomáš Havel
Počet stran	224
Doslov	Jovanka Šotolová
Datum vydání	srpen 2022
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	17.
ISBN	978-80-88411-08-6
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	298 Kč, e-kniha 148 Kč

Maryse Condéová (1937)

se narodila v guadeloupském Pointe-à-Pitre. V šestnácti letech odjela do Paříže studovat na Lycée Fénelon a poté na Sorbonně, kde se zabývala antilskou literaturou. Se svým prvním manželem, hercem Mamadou Condém, v šedesátých letech odjela do africké Guiney, kde vyučovala francouzštinu, později žila v Ghaně a v Senegalu.

Debutovala v roce 1976 knihou *Hérémakhonon*, svěbytným příběhem o návratu emigrantky do rodné Afriky. Vydala na dvacet románů, ve kterých se vrací k tématu rozporu mezi osobní zkušeností a zkušeností kolektivní, k dějinám kolonizace a otázkám emancipace. Ironicky přitom rozbíjí nejrůznější klíšé, které kolem těchto témat vytvořily ideologické boje, a napíná čtenáře hrou s různými možnostmi čtení svých příběhů.

Získala literární ceny Marguerite Yourcenarové a Francouzské akademie (bronzová medaile za román *La Vie scélérate*). Ve Spojených státech amerických byla v roce 1993 první ženou, která získala cenu Puterbaugh za celoživotní dílo. V roce 2018 jí byla udělena alternativní Nobelova cena. Od začátku osmdesátých let učí na předních amerických univerzitách, zejména na Kolumbijské univerzitě v New Yorku. Žije mezi Spojenými státy, Guadeloupem a Francií.

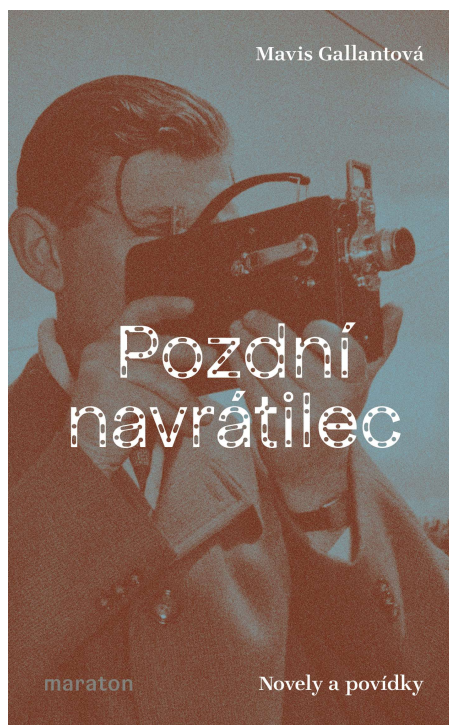
O knize mj. napsali:

Pod perem méně zručného autora by se tento stručný, silný román ... mohl stát pouhou obžalobou perverzní, zlem prodchnuté společnosti. Maryse Condéová ale uchopuje látku s vypravěčskou bravurou, silným důrazem na postavy a kousavým humorem, díky kterým vzniklo dílo velké a bohaté.

New York Times Book Review

Condéová je jednou z nejplodnějších autorek karibské oblasti a možná nejsilnějším ženským hlasem současné americké prózy. Ve své interpretaci salemského čarodějnického případu proplekla látku s vlastními sny a stvořila tak vynikající historickou fikci, znepokojivé a silné memento toho, jaké nebezpečí se skrývá v nesnášenlivosti vůči jinému.

Choice

Mavis Gallantová

Pozdní navrátilce

(přeložil Martin Pokorný)

Mavis Gallantová se narodila v Kanadě a žila ve Francii, kde v roce 2014 zemřela ve věku 91 let. Celý svůj život se věnovala téměř výlučně jedinému žánru, povídce, a prvním místem jejich vydání byl takřka výhradně časopis *The New Yorker*. Ve svých stručných, břitkých prózách autorka skloňuje téma emigrace – vnitřní i vnější. Jelikož sama strávila většinu života mimo rodnou zemi, má pro vykořeněné a osamělé postavy svých povídek hluboké, lidské pochopení. Zároveň ale se smyslem pro zkratku a ostrou ironií prolamuje konvence a ustálené formy žánru.

Mistrovské povídky Mavis Gallantové jsou svým významem přirovnávány k dílu Čechova či Henryho Jamese a hluboce ovlivnily celou generaci autorů. Spolu s A. Munroovou je řazena k nejvýznamnějším kanadským spisovatelům 20. století. Výbor *Pozdní navrátilce* obsahuje třináct novel a povídek a vůbec poprvé představuje tuto významnou autorku českému čtenáři.

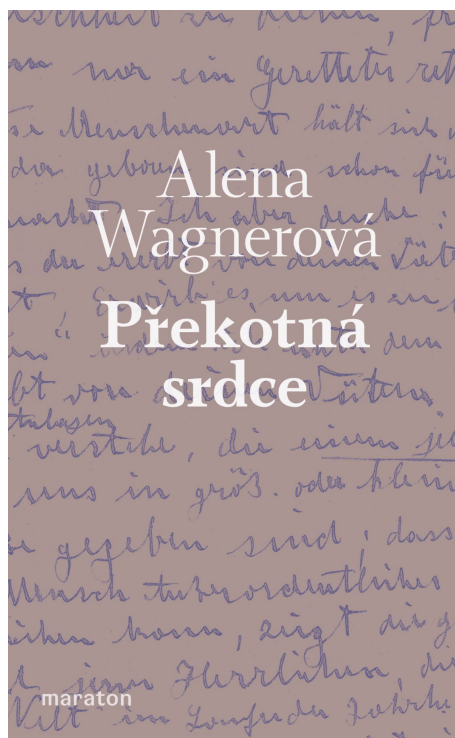
Autor	Mavis Gallantová
Překladatel	Martin Pokorný
Počet stran	288
Datum vydání	září 2022
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	18.
ISBN	978-80-88411-10-9
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	368 Kč, e-kniha 188 Kč

Mavis Gallantová (1922–2014)

se narodila v Montrealu. Po krátké novinářské dráze se rozhodla opustit zemi a cestovat. Usadila se v Paříži, kde začala psát povídky pro časopis *The New Yorker*, jež jí přinesly mezinárodní uznání.

Je považována za kanonickou autorku a soubory jejích próz pravidelně vycházejí v anglickém originále i v překladech. Zároveň ale její jméno není běžně známé. Jistě k tomu přispěl fakt, že se světu prezentovala výhradně svou tvorbou a ani její deníky, zpřístupňované od roku 2012, toho o její osobě mnoho neodkrývají – nepochybně i proto, že část záznamů autorka ještě za svého života zničila. Mavis Gallantová zemřela v Paříži v roce 2014. Je autorkou více než 100 krátkých próz.

Alena Wagnerová Překotná srdce

V nové próze Aleny Wagnerové se čtenář setkává s řadou kulturně i duchovně významných historických osobností – světícím biskupem pražským a kunsthistorikem Antonínem Podlahou, spisovatelem Karlem Krausem, básníkem Reinerem Mariou Rilke, malířem Maxem Švabinským a Johannesem a Sidonií Nádhernými. Nejde však o historický román, nýbrž o novelu v dopisech.

Zvolená forma fiktivní korespondence mezi Antonínem Podlahou, Karlem Krausem a Johannesem Nádherným autorce umožňuje zachytit vnitřní život hlavních postav, proniknout do jejich vztahů a prožívání. Stáváme se svědky jejich hledání toho, co znamená

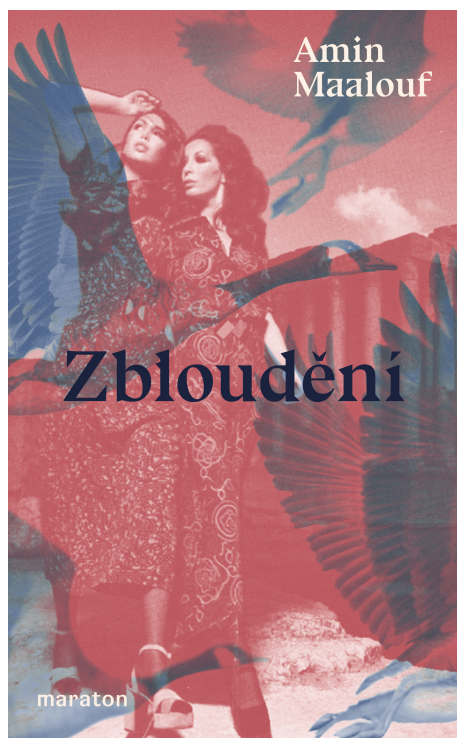
blízkost druhého člověka nebo jeho, byť dočasná, ztráta, a především různých podob vztahu mezi mužem a ženou – od duchovních sympatií a platonického sblížení přes lásku neopětovanou a zavrženou až k intenzivnímu, téměř milostnému sourozeneckému vztahu.

Autor	Alena Wagnerová
Počet stran	136
Datum vydání	září 2022
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	19.
ISBN	978-80-88411-09-3
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	228 Kč, e-kniha 128 Kč

Alena Wagnerová (1936),

spisovatelka, orální historička a editorka, se narodila v Brně a od roku 1969 žije v Německu. Publikuje od šedesátých let, zejména sociologické studie, eseje a prózu. Píše česky i německy. Je autorkou biografie Sidonie Nádherné (2010), české a evropské osobnosti, jejíž život se odehrával na pozadí první poloviny 20. století, jejího bratra Johannese (2013) pohybujícího se v okruhu Franze Kafky a české novinářky Mileny Jesenské (1996). Kniha *V ohnisku nepokoje* (2003) obohacuje kafkovskou literaturu o pohled na spisovatelovu rodinu. V textu *Co by dělal Čech v Alasce?* (2011) sleduje alsaskou stopu Jiřího Weila. *Žena za socialismu* (2017) je překladem sociologické monografie vydané původně v Německu. Dlouhodobě a systematicky se zabývá česko-německými vztahy. Připomeňme rozhovory s Němci a Čechy ze Sudet – *Odsunuté vzpomínky* (1993) a *Neodsunuté vzpomínky* (2001) – nebo publikaci o německých odpůrcích nacismu v Československu *A zapomenuti vejdemo do dějin* (2010). Vedle novely *Dvojitá kaple* vydala v roce 2019 cyklus povídek *Cestou životem*.

Amin Maalouf

Zbloudění

(přeložil Jan Petříček)

Jedné noci v Paříži zazvoní telefon. Adam se dozví, že jeho nejbližší přítel z mládí umírá. Rozhodne se okamžitě odjet do své domoviny, které se po dlouhých dvacet pět let vyhýbal. Jako exulant žil ve Francii pohodlný život respektovaného historika – sice v cizině, ale v bezpečí. V jeho rodném Libanonu zatím zuřila občanská válka a škody, které napáchala na místní společnosti, Adama při návratu domů rychle doženou.

Každý z jeho školních přátel si v dramatické době zvolil vlastní cestu; někteří žili se zavřenýma očima, jiní se nechali unést ideologií a mají na rukou krev. Neseme za

stav své země osobní odpovědnost? Je utéct lepší než se zaprodat? A jsou věci, které nemůžeme odpustit ani nejlepším přátelům?

Přední současný francouzskojazyčný spisovatel ve svém nejautobiografičtějším románu bilancuje vlastní životní rozhodnutí, uvažuje o ideálech, kompromisech, politice i lásce v době války.

Autor	Amin Maalouf
Originální název	Les Désorientés
Překladatel	Jan Petříček
Počet stran	344
Datum vydání	říjen 2022
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	20.
ISBN	978-80-88411-14-7
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	448 Kč, e-kniha 228 Kč

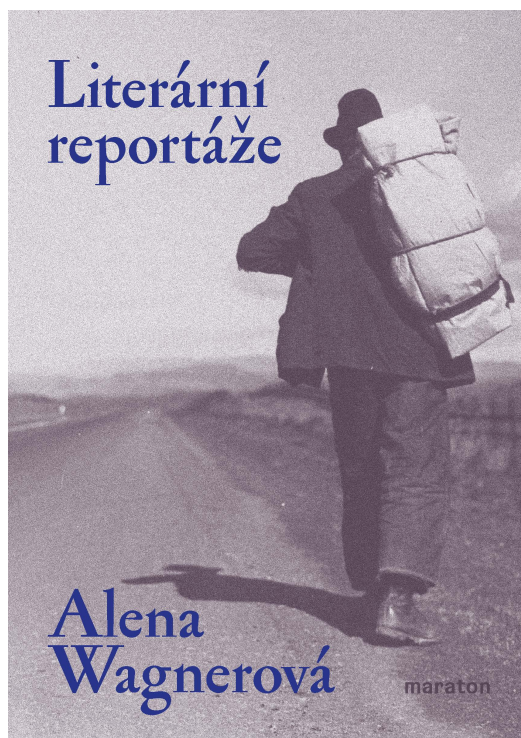
Amin Maalouf (1949),

spisovatel narozený v libanonském Bejrútu rodičům z rozdílných kultur strávil dětství v Egyptě a dospívání v jezuitské koleji. V Libanonu se prosadil jako novinář. V roce 1976, po vypuknutí občanské války, ze strachu o svou rodinu emigroval se ženou a dětmi do Paříže. První literární úspěch

zaznamenal s románem *Léon l'Africain* (Leo Africanus) v roce 1986. Svou pozici jednoho z nejznámějších a nejprekládanějších francouzsky píšících autorů stvrdil knihami *Samarcande* (Samarkand), *Les Jardins de lumière* (Zahrady světla) a *Le Rocher de Tanios* (Taniova skála). Do češtiny byl přeložen jeho historický román *Baltazarovo putování* a eseje *Nezkrotitelná planeta*.

Hrdinové Maaloufových románů jsou poutníky napříč dějinami, státy i kulturami. Autor ve svých dílech humanisticky vyzývá k tomu, aby tradice a identita jednoho nebyly stavěny na ničení tradice a identity druhého. Sám poznamenán válečnou zkušeností a emigrací nabádá zejména k úctě k bližnímu.

Je nositelem Goncourtovy ceny a členem Francouzské akademie.

Alena Wagnerová Literární reportáže

Spisovatelka, editorka a orální historička Alena Wagnerová se významnému žánru literární reportáže věnuje více než padesát let. Knižní výbor nakladatelství Maraton obsahuje to nejlepší z jejích textů z let 1965 až 2016, a to jak reportáže, které časopisecky vycházely v České republice, Německu a Švýcarsku, tak i texty, které v Československu na konci šedesátých let z politických důvodů už nemohly vyjít.

Rané reportáže mapují názory a vnitřní život mladých českých intelektuálů, kteří za okupace založili odbojovou organizaci Předvoj.

Svědectví vdov a matek, jejichž manželé a synové padli v Pražském povstání, zaznamenávala Alena Wagnerová ve druhé polovině šedesátých let a tyto emocionálně silné texty nemají v českém prostředí srovnání.

Dalším tématem autorky je kolektivizace a její sociální a kulturní důsledky, například v podobě příběhu jihočeských vesnic tzv. selského baroka.

Pozdější texty se věnují konfrontaci minulosti s přítomností a zastupují je reportáže o belgických Yprách, slovenských Košicích, Ravensbrücku či vile Tugendhat.

Závěrečnou část výboru tvoří autorčiny reportáže z doby tzv. uprchlické krize, které vycházely zpravidla paralelně v českém a německojazyčném tisku.

Literární reportáže Aleny Wagnerové jsou nesený v duchu, který je autorce hluboce vlastní – v duchu lidskosti a pochopení pro slabší, opomíjené nebo zamlčované. Autorka neuhlazuje realitu nebo historické zločiny ani neglorifikuje menšiny; ve svých textech usiluje zprostředkovat poznání, dobrat se porozumění a nalézat to, co spojuje.

Autor	Alena Wagnerová
Počet stran	256
Datum vydání	listopad 2022
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	21.
ISBN	978-80-88411-12-3
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	348 Kč, e-kniha 178 Kč

Alena Wagnerová (1936),

spisovatelka, orální historička a editorka, se narodila v Brně a od roku 1969 žije v Německu. Publikuje od šedesátých let, zejména sociologické studie, eseje a prózu. Píše česky i německy. Je autorkou biografie Sidonie Nádherné (2010), české a evropské osobnosti, jejíž život se odehrával na pozadí první poloviny 20. století, jejího bratra Johannese (2013) pohybujícího se v okruhu Franze Kafky a české novinářky Mileny Jesenské (1996). Kniha *V ohnisku nepokoje* (2003) obohacuje kafkovskou literaturu o pohled na spisovatelovu rodinu. V textu *Co by dělal Čech v Alsasku?* (2011) sleduje alsaskou stopu Jiřího Weila. *Žena za socialismu* (2017) je překladem sociologické monografie vydané původně v Německu. Dlouhodobě a systematicky se zabývá česko-německými vztahy. Připomeňme rozhovory s Němci a Čechy ze Sudet – *Odsunuté vzpomínky* (1993) a *Neodsunuté vzpomínky* (2001) – nebo publikaci o německých odpůrcích nacismu v Československu *A zapomenuti vejdemo do dějin* (2010). Vedle novely *Dvojitá kaple* vydala v roce 2019 cyklus povídek *Cestou životem*.

Václav Polívka Deníky 1945–1948

V roce 2012 byly v Norsku na půdě jednoho domu nalezeny dosud neznámé a nepublikované deníky Václava Polívky, později Vidara Jensena, které si psal v Československu od ledna 1945 do března 1948.

Mladík pocházel ze vzdělané rodiny a spolu se svými rodiči žil v domě na Pražském hradě, miloval klasickou hudbu a sám hrál na violoncello. Zapisovat si začal jako sedmnáctiletý gymnazista a po válce pokračoval už jako student medicíny. Jeho deníky jsou cenné zejména tím, že poskytují bezprostřední a autentické svědectví

o důležitých historických událostech a vůbec o celém společensko-politickém dění dané doby – od posledního roku okupace včetně Pražského povstání přes poválečné období, kdy společnost ještě žila v euforii z osvobození a neviděla blížící se nebezpečí, až ke komunistickému převratu v únoru 1948.

Tehdy dvacetiletý Václav Polívka jasně viděl, co se ve státě děje a kam vývoj směřuje; sám se také účastnil 25. února 1948 studentské demonstrace na podporu prezidenta Beneše, kterou rozehnala policie. Na jaře 1948 se mu podařilo uprchnout z Československa a usadit se v Norsku, kde se také oženil se svou láskou, kterou potkal během studentských cest do Dánska v letech 1946 a 1947.

Knižní výbor z rozsáhlých a pečlivých deníkových záznamů mapuje jak bohatý kulturní i osobní život mladého studenta, tak celospolečenské nálady, politické dění a přelomové okamžiky našich dějin ve druhé polovině čtyřicátých let 20. století.

Autor	Václav Polívka
Počet stran	cca 360
Datum vydání	prosinec 2022
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	22.
ISBN	978-80-88411-13-0
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	cca 398 Kč, e-kniha 198 Kč

Václav Polívka (1927–1971)

jako talentovaný gymnazista hrál na violoncello a miloval klasickou hudbu. Po válce začal v Praze studoval lékařství. Komunistický převrat v únoru 1948 ho přiměl k emigraci do Skandinávie. Tam se oženil s Vibeke Hauer, dívkou, kterou poznal během svých cest do Dánska v letech 1946 a 1947. Usadil se v Norsku, kde dokončil studia medicíny a až do své předčasné smrti pracoval jako lékař. Jeho deníky z let 1945–1948 byly objeveny v roce 2012 a česky vycházejí poprvé.

